

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติและเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2534 จำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็นประชากรที่เป็นนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติจำนวน 150 คน และกลุ่มตัวอย่างของนิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ จำนวน 150 คน โดยผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดความวิตกกังวล เอส ที เอ ไอ (STAI) ของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger) ฉบับภาษาไทย ซึ่งแบบวัดความวิตกกังวลนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบวัดความวิตกกังวลตามสถานการณ์

ส่วนที่ 2 แบบวัดความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวบุคคล

ผู้วิจัยนำแบบวัดความวิตกกังวล ไปทดสอบกับนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติในช่วงสถานการณ์ก่อนที่จะมีการสอบ และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง นำข้อมูลที่ได้จากการตอบมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (Statistical Package for the Social Versionx : SPSSX) หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวล ด้วยวิธีการทดสอบค่า "ที" (t-test) และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีความวิตกกังวลตามสถานการณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ ผู้อภิปรายใคร่อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์มาก ($\bar{X} = 43.85$ คะแนน) และนิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ต่ำ ($\bar{X} = 39.90$ คะแนน) ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ พบว่านิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีความวิตกกังวลตามสถานการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติมีความวิตกกังวลตามสถานการณ์สูงกว่านิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ แสดงให้เห็นว่า นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ในช่วงสถานการณ์ก่อนที่จะมีการสอบ มีความวิตกกังวลตามสถานการณ์สูงกว่านิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ สปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger, 1972) กล่าวว่า "ความวิตกกังวลในการสอบมีภาวะที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งเกิดจากที่บุคคลรับรู้จากสถานการณ์การสอบ ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจเป็นผลให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์การสอบดังกล่าว" ทั้งนี้ เนื่องจากนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ในขณะที่เข้ารับการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะต้องปฏิบัติตามภารกิจหลักตามเงื่อนไขดังนี้ คือจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านกีฬา เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นขยัน เสียสละและมีความรับผิดชอบในอันที่จะฝึกฝน ฝึกซ้อมกีฬานอกเวลา เรียนตามปกติ และในบางโอกาสจะต้องแข่งขันอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในด้านกีฬาให้สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาซีเกมส์และโอลิมปิกเกมส์ ส่วนในระดับภายในประเทศ เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยของสมาคมกีฬาต่าง ๆ หรือในส่วนกีฬาของทบวงมหาวิทยาลัย เช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน และกีฬามหาวิทยาลัยโลก เพื่อเป็นการรับใช้และทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศ และมหาวิทยาลัย นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว ในเวลาเรียนตามปกตินิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ จะต้องมีความตั้งใจหมั่นศึกษาในหลักสูตร

ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามแผนการศึกษานพิเศษที่โครงการพัฒนาภาษาที่กำหนด ซึ่งแตกต่างจากนิตินอกโครงการพัฒนาภาษา ส่วนใหญ่ที่สามารถทุ่มเทเวลาอุทิศตัวเอง เมื่อความล้มเหลวผลทางการเรียนอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ สุชา จันทน์เอม (2524 : 29) ได้กล่าวไว้ว่า ในบางกรณีบุคคลหนึ่ง ๆ จะต้องมียหลายบทบาท ทั้งนี้เนื่องจากสังคมมีความซับซ้อน ทำให้สมาชิกในสังคมหนึ่ง ๆ มีหลายสถานภาพ ทำให้ต้องเปลี่ยนบทบาทกลับไปกลับมาตามสถานภาพของตน เพราะสถานภาพหนึ่งนั้นมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่างกัน ทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานภาพทั้งสอง บางครั้งก็ทำให้เกิดความคับข้องใจ เกิดความขัดแย้งขึ้นในตัว ก่อให้เกิดความกระวนกระวายใจในที่สุดสุขภาพจิตก็เสื่อมลง ทำให้ทำงานขาดประสิทธิภาพไม่สมกับบทบาท ลัคแมนและ โซเรนเซน (Luckman and Sorensen, 1974) กล่าวว่า "สิ่งที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจ ความขัดแย้ง หรือความเครียดขึ้นในตัวบุคคล เป็นสาเหตุให้บุคคลนั้น เกิดความวิตกกังวล" ดังนั้นในฐานะที่เป็นนิตินอกโครงการพัฒนาภาษา ทำให้ต้องพยายามปฏิบัติตามภารกิจหลักให้เป็นไปตามความคาดหมายอย่างดีที่สุด แต่จากผลการติดตามดูแลของฝ่ายกิจกรรมนิตินอกผ่านมา พบว่า นิตินอกโครงการพัฒนาภาษาต้องประสบปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน (ฝ่ายกิจการนิตินอก, 2530) เช่น ปัญหาในการแบ่งเวลาเรียน และการฝึกซ้อม ปัญหาในการฝึกซ้อมเก็บตัว และแข่งขันทำให้นิตินอกขาดเรียนเป็นระยะเวลานาน และปัญหานิตินอกในโครงการพัฒนาภาษา ซึ่งต้องเดินทางไปแข่งขันกีฬายังต่างประเทศในระยะเวลาที่ตรงกับการเล่น ทำให้ นิตินอกในโครงการพัฒนาภาษาเกิดความวิตกกังวลได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอปสไตน์ Epstein, 1972) ซึ่งกล่าวว่า ความวิตกกังวลเกิดจากความไม่กลมกลืนกันของความคิด กล่าวคือ โดยปกติมนุษย์มีความต้องการโดยธรรมชาติ ที่จะจัดประสบการณ์ของตนให้สอดคล้องกับความหวัง และหากความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ก็จะก่อให้เกิดสภาพความกดดัน และนำไปสู่ความวิตกกังวลได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รอสเบอร์ก (Rosburg, 1988) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "การเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยตำรวจ และวิทยาลัยดับเพลิง กับ นักศึกษาในวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป" ซึ่งผลการศึกษานพบว่า นักศึกษาพยาบาลได้รับความวิตกกังวลตามสถานการณ์สูงมากที่สุดในทุก ๆ กลุ่ม

2. นิตินอกโครงการพัฒนาภาษา มีค่าเฉลี่ยของระดับความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลมาก ($\bar{X} = 44.15$ คะแนน) และนิตินอกโครงการพัฒนาภาษามีค่าเฉลี่ยของระดับความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลมาก (40.94) ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของนิตินอกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอกโครงการพัฒนา

กีฬาชาติ พบว่า นิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติมีความวิตกกังวลตามสถานการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติมีความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลสูงกว่านิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ เนื่องจากความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลนี้ เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปทุกสถานการณ์ ซึ่งมีลักษณะค่อนข้างคงที่ บางทีเรียกว่า "ความวิตกกังวลแฝง" กล่าวคือ จะไม่ปรากฏออกมาในลักษณะพฤติกรรมโดยตรง แต่จะเป็นตัวเสริมความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ซึ่งความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ (Spielberger, etal, 1970; Levitt, 1967) ด้วยเหตุนี้จึงอธิบายได้ว่า นิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลแตกต่างกัน เนื่องจากนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ในขณะที่เข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย ต้องมีความรับผิดชอบ ต่อการปฏิบัติการกิจหลักให้เหมาะสมกับบทบาทที่ตนเองรับผิดชอบ กล่าวคือ ต้องมีความมุ่งมั่น ชยัน เสียสละ รับผิดชอบในการฝึกซ้อม และแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการตั้งใจหมั่นศึกษา ตามหลักสูตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามแผนการศึกษานพิเศษที่โครงการพัฒนากีฬาชาติกำหนด ขณะที่บทบาทของนิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ ส่วนใหญ่สามารถทุ่มเทเวลา และอุทิศตัวเอง เพื่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างเต็มที่ ดังนั้น ในการแสดงพฤติกรรมก็จะแสดงออกแตกต่างกันตามความเหมาะสมในแต่ละบทบาทของตน ซึ่ง เมอร์ตัน (Merton, 1968) ได้กล่าวไว้ว่า แต่ละบุคคลจะมีบทบาทหลายบทบาท และแสดงพฤติกรรมตามที่สังคม คาดหมายให้กระทำในแต่ละบทบาทของตน นอกเหนือไปกว่านั้นในสังคมที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันน้อยเท่าใด เอกตบุคคลจะพบกับความตึงเครียดในบทบาทของตนมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งในการศึกษาของ รอสเบอร์ก และ มาร์จอริ ออท (Rosburg and Marjorie ott, 1988) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "การเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยตำรวจ และวิทยาลัยดับเพลิง กับนักศึกษาในวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป พบว่า "ในกลุ่มนักศึกษายาบาล และนักศึกษาอื่น ๆ จะมีความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลคล้ายกันอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่นักศึกษาตำรวจ และนักศึกษาดับเพลิงมีความวิตกกังวลต่ำกว่าอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน" ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ อาจจะวิเคราะห์ได้ว่า นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ในช่วงสถานการณ์ก่อนจะมีการสอบ มีความวิตกกังวลตามสถานการณ์สูงกว่านิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ ดังที่อธิบายไว้ในข้อ 1 ซึ่งทำให้มีผลกระทำต่อความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลด้วย ดังที่ สปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger, 1966; Levitt 1971) ได้กล่าวไว้

ว่า "การที่บุคคลเปลี่ยนแปลงระดับความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ไปในระดับที่ลดลงหรือเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ในระยะเวลาหนึ่ง ก็จะทำให้ความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลได้รับผลกระทบตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสชาติ มีความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และตามลักษณะประจำตัวของบุคคล แตกต่างจากนิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาสชาติอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสชาติ ($\bar{X} = 43.85$) สูงกว่านิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาสชาติ ($\bar{X} = 39.90$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลของนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสชาติ ($\bar{X} = 44.15$) สูงกว่านิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาสชาติ ($\bar{X} = 40.94$) ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการพัฒนากีฬาสชาติจึงควรให้การดูแล ความเอาใจใส่ ความห่วงใย ตลอดจนให้คำแนะนำ และคำปรึกษาต่างๆ แก่นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสชาติเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาสชาติ ที่กำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ดังนั้น ผลการศึกษาจึงสามารถสรุปอ้างอิงได้เฉพาะกลุ่มประชากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่รับนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสชาติเข้าศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น เพื่อจะได้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาครั้งนี้ และสามารถสรุปอ้างอิงถึงประชากรทั้งหมดได้

2. ควรมีการศึกษาความวิตกกังวล ของนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสชาติ ด้วยแบบวัดอื่น ๆ บ้าง เช่น แบบวัดความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬา (Sport Competition Anxiety Test : SCAT) เป็นต้น